

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

§. 4. Considerationi præsentiæ divinæ adjungendum in actionibus
motivum charitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

voluntates referret, non attendit, & bono proprio, ac si ultimum illud esset, firmiter adhærescit, à Deo idcirco alienatum, & in se recurvum, æternâ ruinâ miserè sese involuisse. Quod malum ut declinarent Apostoli, audierunt à Christo duo illa verba: *Vigilate, & orate*: quasi diceret: Considerate primò quid agendum & omitendum, & quia ad hoc egetis lumine, orate, ut illud de cælo affulgeat; ne obscuratus nimio voluntatis impetu intellectus, defectu considerationis, in exitium cum illa vos rapiat.

§. 4.

Considerationi præsentis divinæ adjungendum in actionibus motivum charitatis.

18. **H**oc monet Apostolus: ut *Agendum ex motivo charitatis.* Omnia nostra in charitate fiant. Hoc se maximi facere S. Gertrudi significavit Christus, & minimas actiones charitatis sigillo & caractere insignitas, magni pretij esse apud æternum tribunal asseruit: atque hujus rei ratio ex ipsius charitatis naturâ petenda est: fides enim, & spes, ut notat S. Thomas, etsi in Deum tendant, semper tamen ad nos ipsos, bonumque nostrum reflectuntur. Nam ex fide veritatum æterna-

rum cognitio ad nos redit: ex spe boni alicujus expectatio animus delectat, & sustinet: charitate totus homo in Deum abit, in illo figitur, & tanquam in centro suo conquiescit: hinc fit, ut actio à sola charitate profecta, ut notat Nazianzenus, divinû quidpiam hauriat, & quodammodo Deificetur. Optat proinde sanctus Chrysostomus nos ad omnes omnino actiones hoc Deo placèdi desiderium studiosè adferre & potissimam beatitudinis nostræ in hac vita partem in hoc puncto consistere, hancq; debere esse omnium actionum nostrarum amussim & regulam arbitratur.

Sanctus vero Bernardus oculo simplici & puro intentionis nostræ in omni actione veritatem & charitatem perpetuas comites assignat; illam, ut eligat quod Deo gratius; hanc ut in ea actione nihil aliud quam Deo placere desideret; & quo desiderium fuerit intentius, eò meliorem futuram dicit, Deoque acceptiorem. Hoc observasse videtur Joannes Soto Societatis nostræ Religiosus, officio factior, qui morti proximus acum suam, qua usus fuerat in vestibus nostrorum consuendis, tradi sibi postulavit, ut cum ea de vita decederet, & tumulo clauderetur: dicebatque sperare se hac velut clave cælum sibi aperiendû, eam se Christo offerre velle, quod

Nnn quid-

19. Et aliarum virtutum. Sib. Dei præc.

quidquid illâ confecisset indumentorum, eâ fecisset intentione, quasi ipsi Christo vestem apparasset, mentis oculis illam sententiam continuò obversans : *Quod uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis.* Quam etiam memoriâ repetens dum portâ aperit B. Alphonsus Rodriguez officio suo Collegij janitor, dumque uni Christo gratificari, in ea actione studet, ita quod intendebat obtinuit, ut non semel Christus ipse portæ nolam pulsaverit, ut Alphonso januam aperiendi occasionem daret. Cantores musicos in quadam solemnitate, quis in canendo vocis modulatione palmam aliis præriperet, decertasse narrat Cantipratanus, & unum inter illos tametsi nuncium, quod soli Deo incondito suo cantu placere studuisset, cæteris Deo minimè placere contententibus, sibi que dumtaxat plaudentibus prælatum fuisse, ait allapsa ad omnium aures de cælo voce; ex omnibus solum raucum à Deo exauditum esse.

Notent
cantores
quàm pa-
rum Deo
placeat.
L. 3. Apum
5.4.

20.
Abscisso
omni hu-
mani a-
moris
vinculo.

Ut ad hanc intentionis præstantiam assuescat animus, expediendus est ab omni rerum caducarum cupiditate, Deusque ut in eo nos juvet, etiam atque etiam rogandus, quodque in pluribus fervorem egit, ut hoc in nobis operari dignetur instanter orandus.

Abrahamum unicè sibi charum, è patriâ, omni que cognatione sua educit, & quæ inde constringere solent vincula, abrupit; cumque postea erga Isaacum singulari amore ferri videt, illum jugulari sibi que offerri præcipit, ut animo ab omnium affectuum impedimentis absoluto liberius, puriusque Deo famularetur.

Jacob tenerius præ cæteris filiis Josephum diligebat, & hac majoris amoris erga illum significatione invidiæ scintillam in reliquorum filiorum cordibus excitat, & quia in hoc secundum S. Augustinum, labeculam aliquâ contraxerat, Josephi amissione ejusque, licet falsò apprehensâ, nece per annos complures à Deo castigatus fuit, donec elatâ abstersâque culpâ, filij amissi aspectu, alloquioque recreatus fuit, puriusque amare didicit.

Aaronis duo liberi Nadab, & Abiud, ob ignem profanum sacrificio adhibitum, ad pedem altaris continuò mortui corruunt, ut tam severo exemplo operibus nostris amoris proprii facies, cum amoris divini purissimis flammis miscere dediscamus, oculoque puriore rationum nostrarum radices inspiciamus.

Conjux Loth Sodomis egressa, dum ad Dei præceptum minus attenda retro oculos convertit, & vel flammarû crepitantium strepita

pitū excitata; vel ejulantium clamoribus ad commiserationem provocata, inter quos non deerant quos aliquo amoris affectu fortè prosequeretur, amoris suo temerè obsequitur: in statuam falsis transformatur, ut inde ad majorem in actionibus considerationem adhibendam posteritas omnis doceretur.

21. Quinam à Deo relinquantur.

Deus, aiebat S. Theresia, eos, qui ad se auxilij gratiā in operibus suis non recurrunt propriæ confidentiæ temerè innixos sæpe derelinquit, unde plerumque tot præposteros, sinistrosque actionum eventus aspicimus: quod ipsum in se deplorat S. Bernardus, addens se, dum in sæculo ageret, peccasse sapius præcipitatione in agendo, & ignorantia; in monasterio sæpe peccare defectu attentionis & negligentia; idem fateamur oportet, si modum nostrum agendi ad trutinam discutiamus: meritoque Deus continuo à nobis pro remedio est invocandus.

B. Jordanus secundus Ordinis B. Dominici Generalis, ut hoc malum à suo Ordine averteret, B. Lutgardem, cujus virtutes, sanctimoniamque admirabatur, impensè rogavit, ut Psalmum qui incipit, *Deus miseretur nostri*, quotidie, pro se, suisque recitaret; quod illa lubenter se facturam adpromisit; ipse deinde in itinere Jero-

solymitano vitā sanctus eidem Virgini lumine circumfusus apparens, seque naufragio è vivis ereptum, & cælo receptum annuntians, rogavit, ut in ejusdem Psalmi recitatione pro suo Ordine, porrò pergeret, tanquam supplicatione pro operariis in vinea Domini fructuosissimā. Idem ego auctor sum, ut facias quisquis amas ad rectè agendum, duo necessaria à cælesti Rege quotidie impetrare, lumen scilicet, & bene agendi vim atque constantiam.

IV. DISSERTATIO.

De Oratione.

§. I.

De præparatione ante orationem.

Quàm sit hæc necessaria, duobus locis in sacra Scriptura docet Spiritus sanctus. Primus est: *Maledictus homo, qui facit opus Dei negligenter*; cum verò inter opera quæ Deum spectant, oratio primum ferè locum sibi vindicet, ne quis maledictionem incurrat, dum ad eam accingitur, socordiam & negligentiam procul ableget necesse est, ut monet S. Gregorius, quæ ab amoris erga Deum

I.
Præparatio præmittenda orationi.
Jerem. 48.

L. 9. mor.
c. 26.

Nnnn 2 defe-